

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom došiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.40
Pol leta . . . . . „ 2.20
Četrt leta . . . . . „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajnikih“ se plačuje za navadno tristo. no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

S O Č A

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uradništvu, Via Mercato 12, naročnina pa opravištvu „e“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Vspored,

po katerem se bo vršila slavnost petindvajsetletnega obstoja telovadnega društva „SOKOL“ v Ljubljani dne 8. in 9. septembra t. l., sestavljen je takole.

Dne 7. septembra: Ob 6. uri 25 minut zjutraj odpelje se prvo odposlanstvo odborovo na Trbiž, da pozdravi dohajajoče češke goste in odposlance koroških Slovencev. Ob 10. uri 52 minut dopoludne odpelje se drugo odposlanstvo odborovo k Zidanemu mostu, da pozdravi dohajajoče hrvatske goste. Ob štirih popoldne zberó se Sokoli na čitalničnem vrtu ter odkorakajo o polu petih z Novomeško godbo na čelu za društveno zastavo na kolo dvor, da sprejmó češke goste in odposlance koroških Slovencev, ki se pripeljejo ob petih z vlakom Rudolfove železnice, — in hrvatske goste, ki dospó ob 6. uri 10 min. z brzovlakom južne železnice. Zvečer bo de zbirališče v gostilničnih in na vrtnih prostorih čitalničnih.

Dne 8. septembra: Ob osmih zjutraj shod na čitalničnem vrtu. Ob polu devetih odidejo vsa društva z zastavami in godbo na čelu na kolo dvor, da sprejmó goste, ki pridejo z lokalnim vlakom Celjskim. Potem se podajo na travnik nasproti kolizeju v Latermanovem drevoredu, kjer bo de desetih sv. maša, katero bo de daroval prečastiti g. Ignacij Žitnik. Sokoli postavijo se na prostoru pred žrtvenikom tako, da napravijo polukrog, segajo de od jednega konca žrtvenika do drugega. Mej sv. mašo svirala bo de Novomeška godba in streljalo se bo de iz topičev na Šišenskem bregu. Po končani sv. maši razvrsté se vsa društva v slavnostni sprevod po naslednjem redu: 1. Jezdecí sokolski; 2. Novomeška godba; 3. starosta „Sokola“ Ljubljanskega in po jeden zastopnik „Sokolov“: Praškega in Zagrebškega; 4. „Sokol“ Praški; 5. odposlanstva ostalih čeških „Sokolov“ po abzučnem redu svojih domovanj; 6. „Sokol“ Zagrebški; 7. odposlanstva ostalih hrvatskih „Sokolov“; 8. odposlanstva slovenskih „Sokolov“; 9. odposlanstva ostalih društev; 10. „Sokol“ Ljubljanski; 11. Kamniška godba. Tako sestavljeni sprevod pomikal se bo de: po Marije Terezije cesti, Schellenburgovih ulicah, Kongresnem trgu, Gospodskih ulicah, Št. Jakobskem trgu, Starem trgu, Mestnem trgu, Valvasorjevem trgu, Vodnikovih ulicah do čitalnice. Na volikem trgu pred mestno hišo pričakoval bo de sprevoda mestni župan Peter Grasselli na čelu mestnega zastopa. Tu se ustavi sprevod in načelnik veli Sokolom „pozor“. Starosta Ljubljanskega „Sokola“ v spremstvu zastopnikov „Sokolov“ Praškega in Zagrebškega poda se k stajališču županovemu ter mu predstavi po kratkem ogovoru zastopnika Praškega in Zagrebškega „Sokola“. Po odgovoru gospoda župana zavrta godba „Naprej zastava Slave“ in vse zastave pozdravijo župana in mestni zastop. Potem odide sprevod dalje do čitalnice, kjer se razide.

Po sprevodu bo de za Sokole skupni obed na vrtu gostilnice „pri Zvezdi“ na trgu cesarja Josipa. Mej obedom svirala bo de Kamniška godba. Ob treh popoldne javna telovadba vseh sokolskih društev na Koslerjevem vrtu, na katerem bodeta svirali Novomeška in Kamniška godba. Rodoljubne dame v narodnej noši prodajale bodo na vrtu kitiče in smodke v korist društvu. Ob šestih zvečer priredi „klub slovenskih kolesarjev“ iz posebne prijaznosti do Ljubljanskega „Sokola“ in iz bratovske naklonjenosti na čast došlim gostom „tekmovalno dirko“ po velikej cesti od Koslerjevega vrta do Št. Vida. Te dirke udeležijo se tudi kolesarji nekaterih drugih narodnih društev in klubov. Ob polu osmih zvečer bo de ples v dvoranah starega strelišča, pri katerem bo de sviral odblek Novomeške godbe. Pri plesu velja za dame mala toileta; gospodom pa je piti v sokolskej opravi ali v popolnej salonskej obleki. Ustaj je prost za dame ter one goste in domačine, ki pridejo v sokolskej opravi; za vse ostale iznaša ustopenina po 1 gl.

Dne 9. septembra: O polu sedmih zjutraj shod v čitalnici. Ob sedmih odhod na Rožnik, kjer

bo de skupni zajutrek. Ob devetih odhod z Rožnika preko Češkega vrha in mimo Tivolskega grada na Koslerjev vrt, kjer bo de ob najstih telovadna telovadba in kjer bo de svirala Novomeška godba. Po končani telovadbi ogovori starosta Ljubljanskega „Sokola“ one brate, katerim razsodništvo prizna zmago, in nežna roka odide vsacega njih z lipovim vencem, Na to se podadó Sokoli — na čelu jim odide zmagovalci — za godbo po Marije Terezije cesti, Dunajskej cesti in Selenburgovih ulicah v čitalnico, kjer bo de takoj na to v dvorani slavnostni občni zbor s sledečim vspreodom: 1. Ogovor staroste. 2. Imenovanje častnih članov. 3. Delitev odlik mej zmagovalce. 4. Poročilo tajnikova. 5. Posamezni predlogi. K občnemu zboru imeli bodo pristop vsi došli gostje in Ljubljanski povabljeni. Ob dveh popoldne bo de banket v dvoranah starega strelišča. Mej banketom svirala bo de Novomeška godba. O polu osmih zvečer bo de v dvorani Ljubljanske čitalnice slavnostna predstava, katero došlim gostom na čast priredi slovensko dramsko društvo. Vsporev predstavi: 1. Proslav. Besede Frana Gestrina, govori gospodična Zorka Krsnikova. 2. Revček Andrejček. Narodna igra s petjem v petih dejanjih. Po Karlu Morrétu poslovenil J. Bedonek.

Dne 10. septembra: Ob 6.25 zjutraj izlet na bleedsko jezero, odkoder se izletniki vrnejo ob desetih zvečer v Ljubljano. Dne 11. septembra: Ob 5.40 zjutraj izlet v Postojno, kamor dospé vlak ob 7.50. Potem skupni zajutrek v gostilnici Vičičevoj. Ob desetih obisk jame. O polu jednej skupni obed v gostilnici Vičičevoj. Ob 3.37 odhod v Trst, kamor dospé vlak ob 6.30.

Govor poslanca dr. Ferjančiča

(V državnem zboru dné 23. maja 1888.)

(Konec.)

V novi zemljiščni knjigi imajo imena krajev in katastralnih občin posebno veljavo. Prej so se zemljiščne knjige imenovalé po graščinah, sedaj pa se imenujejo po občinah, da se strinjata zemljiščna knjiga in kataster (davčna knjiga).

Kdor želi vključevanje v zemljiščno knjigo, imenovati mora ime katastralne občine. To pa je pri nas težko. Zemljiščne knjige so le nemške in v njih imena le nemška. Da imajo vasi po dvoje imen, ni tako slučajno. Prišlo je zraven jedno ime, in jaz trdim, da nemško. Kolikor so mogli, so prevajali imena. Rekli so namesto Luža Lacken, za Brezje Birkendorf, za Gorenja, Notranja, Spodnja gorica Ober-, Inner- in Unter-Goritz. Povsod pa niso bili tako srečni. Na Dolenskem leži prijazna vas „Družinska Vas“. „Družina“ je „Familie“, ruski se imenuje tako tudi mal oddelek vojne, toda „Gesinde“, ali „Gesindel“ se ne pravi, in vendar se ta vas imenuje „Gesindeldorf“. (Smeh in klici na desnici: Ostudno!) Tukaj stanuje prijazen krčmar, pri katerem vaščani radi ostajajo. Tega sem nekaj vprašal, zakaj pusti to grdo ime občine in kakaj ne stori potrebnih korakov, da se to zgodi. Rekel je, da se ne vé kam obrniti; jaz sem mu razložil. Jaz ne vem, če je storil te korake, in s kakim uspehom. Morda bo de moje besede prišle do njegovih ušes.

Dalje se imenuje katastralna občina „Sinja gorica“, to je gorica, nad katero je višnjevi nebeški obok. A treba je bilo jezikoslovno temeljitosti, da so v „sinja“ vrinili „v“ in skovali besedo „avinja“, in tako se imenuje „Sinja gorica“ „Schweinsbühel“. (Smeh na desnici. — Poslanec Salásek: Jako plemenito!) Oprostite, da navajam toliko posameznosti. (Klici na desnici: To je zanimivo!)

Druga občina je z imenom: Rače se o. Raca „Ente“, selo „Weiler“. Oprostite, če imenujem grdo nemško ime „Rappelgeschies“. (Smeh na desnici.) Pogovarjal sem se o teh imenih s prijateljem, in tam je rekel: Nekaj vendar ne veš. Neka občina imenuje se Polica. Polica imenuje se nemški „Stellage“, in vas se imenuje „Stellagendorf“. Vorjel sem mu. Ko pa sem pogledal v krajevni imenik, videl

sem, da ni res, ter se smejal. Takih imen pa sploh ljudstvo ne pozná. Kolikor bolj se razširja slovenska šola in slovensko uradovanje, toliko prej se bodo pozabila ta imena, ali v zemljiščni knjigi ostala bodo kot spomenik nevednosti. (Prav res! na desnici.)

V zadnjem zasedanji je sklenil deželni zbor, naj vlada skrbi, da se v zemljiščne knjige vpišejo tudi slovenska imena. Slovensko prebivalstvo dobiva že sedaj v roke slovenske listine, in v teh so slovenska imena krajev in katastralnih občin. Če torej za Slovence pridejo kritični časi, in pridejo ljudje s slovenskimi listinami k zemljiščni knjigi, rekli jim bodo takih zemljiščnih knjig nimamo. Tako Slovenec nima pravice do zemljiščne knjige, če tudi je lastnik posestva. Tako more se na Kranjskem zgoditi. Če pa pogledamo na Štajersko, prepričamo se, da se to že godi. Tudi tukaj so pačili imena. Imenom, ki niso nemška, pristavljali so „ah“, in glasila so se nemški. Tako n. pr. je Sloveniach iz Slovenje, Göriah iz Gorje, Napolah iz Napolje itd., ali pa niso bili varčni s črkami. Tako n. pr. so rekli Dolintschitchach za Dolinče, torej 17 črk namesto 7.

Dalje so imenom pritkali „en“ in ime je bilo nemško. Tako n. pr. za Goričica „Goritschitzen“. Spominjam se še imen na Štajerskem, kjer sem služboval n. pr. Ivankovcen, Mihalovec, Gomilcen, Strelcen itd. Kolike važnosti je končica „en“, posebno pri imenu Lokovica, to je izumil modri in bistroumni sodnik v Šoštanj (Čujte! Čujte! na desnici), ker ta je zavrnil slovensko listino z imenom Lokovica z besedami: Mi nimamo zemljiščne knjige Lokovica, marveč Lokavice. (Čujte! na desnici.)

Vprašam Vas, ali se ne pravi to šaliti se z resnimi stvarmi in nagajati slovenskemu prebivalstvu? (Tako je! na desnici.) Ni treba naklonjenega ministra; od katerekoli je stranke, takega sovraštva ne sme trpeti. (Pohvala na desnici. — Poslanec dr. Vašary: To mora še drugače kaznovati.) Ravno ta dogodek je razburil na Spod. Štajerskem. Advokatje in notarji so prisilili ministerstvo, da se na zemljiščnih knjigah razvidijo slovenska imena, kjer prebivajo Slovenci, kakor je za Kranjsko sklenil deželni zbor.

Upam, da bo v prihodnje boljše, sicer bi nasprotni nam uradniki vodno sramotili slovensko prebivalstvo. S tem upanjem, ki naj se uresniči, končam. (Zivahna pohvala na desnici. — Govorniku čestitajo.) Po „Slovinci.“

Vitezki Mađjari in ubogi Slovaki!

O narodni ravnopravnosti v deželah ogerske krone prinesel je ljubljanski katoliški list „Slovenec“ jako zanimiv sestavek, iz katerega smo ponatirnili za svoje čitatelje naslednje odstavke:

„Ogerski primas, nadškof ortogonski, kardinal Simer je mogočen, učen in bogat mož. Kar njegovo premoženje zadeva, ne more se meriti z njim noben cerkven dostojanstvenik takraj Litve. On ima in vzdržuje — s cerkvenim premoženjem — celo učiteljske pripravnice. Eno takih učiteljskih, zaradi katerega sta se spopala z naučnim ministrom Trefortom, je v Trnovem (Tirnav) med Slovaki.

Državni šolski nadzornik prijavjal si je neomejeno gospodstvo tudi na takih učiteljskih, katera so bila ustanovljena in se vzdržujejo izključljivo s cerkvenim premoženjem, kakor velja to o trnovskem učiteljski; a tako gospodstvo državnemu šolskemu naizorniku na takih zgolj zasebnih učiliških zavodih ne gré niti po ogerskem državnem zakonu, niti po kakem ministerskem odloku. Smel je sicer tak nadzornik zasebne zavode nadzorovati, t. j. navzoč biti pri izpitih, podpisati zapisnike ter poročati o zavodu na višje mesto, a sam pri izpitih ni se smel vtikati, ne izpraševati, ne zadev odločevati; pa letos bi bilo imelo biti temu drugače. Nadzornik celo trdi, da so spričevala naravnost neveljavna, ako ne nosijo podpisa njegovega. Ravnatelj nadškofijskega učiteljskega, kanonik Reozza, zavrnil je tako zahtevanje vladnega zastopnika tudi še tedaj, ko se je ta telegrafično obrnil na ministra Treforta, kateri je njegovo postopanje odobril in ravnatelju, katerega je bil imo-

noval na nadškofov predlog, pretil z odstavljenjem od službe. A ravno s tem postala je stvar prima-sova in ministrova in ne več ravnateljeva in nadzornikova.

Kardinal Simor pobija v jako duhovitem spisu zahtevanje ministrovo, naj bi se zadostilo razžaljenemu državnemu nadzorniku, ter pravi, da je bilo postopanje nadzornikovo popolnoma nepostavno, kojega minister ne more podpreti niti z jednim pozitivnim odlokom. Tolikeya neznanja in nevednosti v lastnem delokrogu, kakoršno se mu je tu očitalo, minister Trefort ni mogel več prenašati. Zauj je bil to zadnji, v resnici hud udarec, kajti na njem je precej v Ischlu nevarno zbolel in domov prepeljan kmalu tudi umrl. Zmagalo je tu pravo, na strani kardinalovi. — A dasi visoko spoštujemo in čislamo moža, ne le zaradi njegovega tolikanj visokega cerkvenega dostojanstva marveč tudi zato, ker ima vse židovske pisatelje kot zaklete sovražnike vedno proti sebi, vendar njegov odgovor na odlok ministerstva za bogočastje in nauk z dné 14. t. m. nam nehoté kaže v žalostni luči krivično postopanje madjarskega šovinizma (aapuha) proti ubogim trplnom — Slovacom.

Ta madjarski šovinizem preiti je moral zares v kri in meso vseh Arpadovih sinov in postati nestrljiv vsem drugim narodnostim, ako ga nahajamo v toliki meri celo ondi, kjer bi pred vsem pričakovali pravičnosti na vse strani: pri ogerskem prvenstvu, pri nadškofu ostrogonskem. Toda oglejmo si duha, kakoršen veje iz onega dopisa ogerskega škofa, v katerem se kardinal Simor bolj kaže madjarskega politika, kakor cerkvenega dostojanstvenika. In to ravno obsojamo, ker krivica ostane krivica, bodi izuščena ali storjena od kogarkoli si bodi. Primas Simor pravi v imenovanem dopisu: „jaz sem premenil trnovsko učiteljišče še pred letom 1879. v popolnoma ogerski (madjarski) zavod, tako da se v njem od prvega razreda počeniš poučuje vsak predmet izključljivo v madjarsčini; slovaški jezik se niti ne poučuje na tem zavodu. Profesor ni zmožen drugega jezika kakor madjarsčine in učenci občujejo med seboj le madjarski. Že v prvem razredu imajo madjarsčino popolno v oblasti in se tudi čutijo tolikanj Madjare, da bi imeli za največje razžaljenje, ko bi kedo le dvomil nad njihovim madjarstvom. Da je okolica trnovska slovaška, to ne more premeniti značaja učiteljišča.“

„Da, trnovsko učiteljišče je še bolj madjarsko, kakor modernsko (Moderne tudi na Slovaškem) državno učiteljišče, ker se na modernskem tudi v slovaškem jeziku poučuje, na trnovskem pa ne.“

Povemo naravnost, ko smo to dvakrat, trikrat prečitali, smo kar strmeli. Tedaj še celo brezobzirna ogerska vlada milejše ravna z ubogimi Slovaki, kakor visoko ostrogonsko cerkveno dostojanstvo! Ogorska država pusti še poučevati v slovaščini na svojih državnih zavodih, ogerski primas pa pusti vzgojati učitelje slovaške mladine takó, da bi imeli le-ti za največje razžaljenje, ko bi umeli svoj materni jezik in bi popolno ne postali Huni. Zares tu govori Madjar-politik in ne cerkveni dostojanstvenik, ki bi moral znati, da so postali na prvi binkoštni praznik vsi jeziki enakopravni in ne samo ljuba madjarsčina.

Nadalje stoji v imenovanem dopisu: „Trnovsko katoliško učiteljišče daje domovini leto za letom po jeziku in mišljenju madjarske učitelje, ki so po končanem svojih študijah apostoli madjarskega naroda med večino slovanskega prebivalstva. Kakor je nadškofijska višja gimnazija dolgo let bila v tamošnji slovaški okolici neka madjarska tratica (oaza), kakor je madjarsko sirotišče, katero sem jaz ustanovil, v katerem se zdaj izreja nad 70 sirot (med njimi veliko sirot od učiteljev), da bi kdaj postali tudi po jeziku koristni madjarski državljani domovini, — tako je tudi trnovsko učiteljišče krepka podpora madjarske države.“

Tako se tedaj celo s cerkvenim premoženjem na Ogorskem vzgajajo apostoli madjarstva, da tem bolj zatirajo druge narode. Ali ni to krivica, katera kliče maščevanje iz nebes? Blagoslov božji ne more spremljati del, ampak le projektstvo njegovo, za katera se tako cerkvena lastnina obrača. Kedar se bo ljubi Bog usmilil ubogih Slovakov, ali se ni tedaj bati, pravijo dunajske „Pol. Fragmente“ z dné 27. t. m., da bode tedaj enaka sodba božja zadela, kakor je nekdanj zadela tiste volilne kneze, ki niso obračali cerkvenega imetja v cerkvene namene?

Dva, zares huda udarca sta tu. Brezverska, liberalna stranka, združena v osobi ministerskega predsednika, kalvinista Tisze ni dala miru kardinalu-primasu ogerskemu, odkar so ji izpodletele nakane postavno vcepiti židovstvo krščanstvu s civilnimi zakoni. Vsako leto iskala je židovska vladna stranka povoda h kakemu prepiru z ogerskim primasom; a tako čvrstemu madjarskemu veljaku, kakor je kardinal Simor, bilo je silno težavno priti do živega. Novi šolski prepir dal je nesprotnikom primasovim nov povod, z vso srditostjo zagupati se v kardinala, ki je

na ta napad odgovoril s tem, da je naučnemu ministru „ad oculos“ dokazal nezakonitost postopanja in nevednosti v njegovem delokrogu, kar je stalo ministra Trefort-a življenje, ker ni mogel več prenašati tolikega očitanja. Pa tudi pri kardinalu Simorju se je pokazala slaba stran, njegovo zgolj madjarsko postopanje proti ubogim Slovacom, ki imajo na svoji strani sočutje vseh pravicoljubov in zaradi katerega bode imel kardinal Simor še opraviti z rimsko stolico, katera ima čuti nad pravom vseh narodov in katera ogerskemu primasu dokaže, da ne gre s cerkvenim imetjem vzgojati apostole madjarske narodnosti, kateri bi imeli za največje razžaljenje — bitinemadjarici.

Dopisi.

V Gorici, 4. septembra. — Telovadno društvo goriško „Sokol“ imelo je preteklo uedeljo sijajno svečanost, s katero je začelo svoje javno delovanje. Zajutru pripeljala se je deputacija ljubljanskega „Sokola“ ob 9. uri popoldne pa deputacija tržaškega društva z drugimi domoljubi. Društveni odborik je bil naznanil potitični oblasti, da iz Ljubljane je naznanjenih pet sokolov in prav toliko tudi iz Trsta. Ali ker je vladni list pisal, da pridejo sokoli trumoma z rudačimi jopiči, sokolovimi peresi in zastavami razpostavljena je bila straža od postaje do Katarina in pri gledišči čakala je velika množica sokolov, katera je bil „Corriere“ v prejšnjih številkah naslikal kot nevarne goriškemu mestu. Množica se je začela pogledovati, ko je določeni čas potekel in ko sokolskih čet vendar ni bilo od nobene strani. Vladni list si je dal zopet spridevalo natančnosti in zanesljivosti, ko piše o naših zadevah. Straža se je trudila in ljudstvo se zijalo, a vse — zastoj.

Pred slavnostjo pošiljali so neki junaki, ki so svoja častiljeva imena zamolčali, pretila pisma židu Sternu, ki je bil prepustil prostor za slavnostno besedo, c. k. okrajnemu glavarstvu in društvenemu odboru. Pretili so, da Sternova družina in okrajno glavarstvo pojdejo v znak, odborniki in slavitelji pa da se asmrčijo, ali vsaj poškodejejo. Žid Stern in društveni odbor se nista dala ugnati v kozji rog, ampak sta ostala pri tem, kar sta bila sklenila; c. k. glavarstvo je hotelo odvzeti nemirnežem najmanjši povod k neredom; zato ja zapovedalo društvenemu odboru, da sokole goste naj pozdravi samo predstojništvo; da zunanji sokoli ne smejo s kolodvora v društveni obleki, s sokolskimi peresi in znamenji; da sploh društveniki ne smejo ta dan nositi v mestu sokolske obleke; da slavnostni prostor se ne sme kinčati na zunaj proti cesti, ampak le zaotraj, kjer bo svečanost. Društvo in njegovi gosti so ta ukaz natanko izpolnili ter pokazali pokorščino postavnih oblasti.

Goriški godci, ki so bili uže sprejeti aro, da bodo svirali pri svečanosti, so odpovedali svoje sodelovanje vsled pritiska vladnega lista, nekaterih goriških odvetnikov in mestnega načelnštva. Neki trgovlavi gospodje, ki vedno poudarjajo italijansko kulturo ali omiko, so se najbrže bali, da jih Slovenci prekosijo, ako bodo poslušali odlomke italijanskih oper, ki so bile sprejete v program. Zavidneži! potem naj pridejo, pa naj se povzdignejo sè svojo kulturo! Ubogi godci morali so pustiti 95 gl., katera bi bili lahko prislužili, samo zato, da se bodo neki odvetniki in njih privrženci bahali in ponašali z italijanstvom goriškega mesta. Društveni odbor se tudi te težave ni ustrašil, temveč se je dogovoril z veteransko godbo prvaško v noči od petka do sobote. Ali vsled tega moral se je premeniti program v nekaterih godbenih tečkah in pri nekaterih pesnih je moralo izostati spremljanje z godbo.

Ob 1 uri popoldne je bil banket v Cattarinijevem vrtu. Domača udeležitev ni bila velika; toliko večje veselje je delala navzočnost ljubljanskih bratov sokolov. Še ob deveti uri zajutra je deževalo in bati se je bilo, da bo pokvarjena vsa slavnost; ali sčasom je posijalo solnce in med banketom je bil vže vsakdo gotov, da dež nam danes ne bo nagatal. Po končanem banketu napravijo se bratje sokoli ljubljanski (tržaški niso bili še došli) v bližnji Solkan, da bi si ogledali okolico tudi na ono stran in da bi spoznali nekoliko ondašnje Slovence. Bili so prav veseli in dopadli jim je tukaj a višji ukaz, veli, da v sokolski obleki ne smejo na cesto. Proti peti vrnili so se v Gorico sè svojimi spremljevalci.

Med tem je bil Cattarinijev vrt pripravljen za veselico in začelo se je ljudstvo shajati. Največ je bilo goriških rodoljubov in rodoljubnih družin; goste z dežele in iz okolice je bil ostrašil zajutranji dež; iz Ljubljane in iz Trsta imeli smo nekaj rodoljubne gospode, ki je hotela sè svojo navzočnostjo počastiti goriške brate. Tudi iz okolice bili so gosti, a bolj redki. Hvala jim vsem! Sokoli ponašili so se s svojo krasno obleko ter pomagali, da se je dobil prostor gostom, ki so vedno dohajali. Siednjič je bil ves prostor napolnjen in štel se je po čez blizu 600 oseb. Slavnostni program se ni mogel vrčiti v vsem tako, kakor je bil sestavljen, vendar je bila njegova

izvršitev prav povoljna. „Prvaški godci zagodli so kot prvo točko „Naprej zastava Slave,“ ki se je sprejela z burnimi živio-klici. Sledilo so še razne skladbe, ki so segale navzočemu občinstvu do srca, posebno take, ki so bile poslušalcem uže znane. G. Bajt je se svojimi pevci prav dobro izvršil svojo zadačo; ploskanja je bilo obilno in skoro po vsaki točki se je zahtevalo, naj bi se pesem ponovila, kar se je nekateri krati tudi zgodilo. Hvala! Besedo v pozdrav došlim gostom imel je starosta mejni grof Obizzi; ljubljanske in tržaške sokole je še posebe pozdravila gospodična Irma Fabijani, katera je tudi izborna deklamovala Simona Gregorčiča „V pepelini noči.“ Slava! Slavnostni govor imel je g. Zavertanek, ki je z jasno lepo besedo opisoval namen in nalogo goriškega „Sokola.“ Besede so vredne da bi se objavile. Ljubljanski sokolec Dragotin Hribar zahvalil se je na pozdravu gospodične Fabijanove ter pozdravil slavnega našega pevnika, ki je bil slučajno navzoč. Potem je bilo srečkanje 10 dobitkov, k sklepu pa plešana zabava, ki je najdalje trpela. Na povabilu policijskega komisarja končala se je še le ob 2 zajutra. Dež, ki je bil začel nalotovati ob 9. zvečer, je bil nekoliko gostov odgnal (Ljubljancani so morali odriniti že kmalu po 7. uri); vendar je ostalo še toliko občinstva, da je bila zabava do konca jako živahna. Nataučnejši podatki so nam obečani.

Kanal, 3. sept. — (Praznovanje cesarjeve 40letnice.) Veteransko društvo pod vodstvom svojega poveljnika gosp. Fr. Vittorija, c. kr. davkarja, napravilo je 2. septembra prav lepo slavnost v spomin 40letnega vladanja Nj. Veličanstva. Ob 10. uri zajutra po končani procesiji in pridigi bila je slovesna sv. maša in zahvalna pesem Te Denm. Poglavitni deli slovesne službe božje zaznamovali so se s pritkovanjem in streljanjem. Pri maši bili so navzoči g. župan z nekaterimi starašinami, solnija, davkarija, žendarmi, financi in prav veliko ljudstva; po maši so pa veterani defilirali na trgu.

Ob 4 popoldne začela je ljudska veselica na dvorišči Segalove gostilnice! Okinčan je bil prostor jako okusno sè zastavami in vencí, s podobami iz presvete cesarke rodbine in z grbi.

Ob 7^{1/2} bila je velikanska bakljada z godbo. Pri stanovanji župana, sodnika in dekana se je ustavila in godba je svirala po dva kosa in cesarsko pesem. Improvizovana razavetljava trga bila bi se lahko še bolje obnesla.

Sprejem gostov je bil jako slovesen prizor. Ko je gospoda bližala se okinčanemu prostoru, bil je ta razsvitljen z bengaličnim ognjem, cesarska pesem zadoni, možnarji pokajo in vse je bilo navdušeno. Med večerjo napil je predstojnik veteranov g. Vittori v daljšem govoru presvetlemu cesarju in povabil navzoče, naj z njim uskliknejo trikratni živio! Vsa družba zaori živio! godba zasvira cesarsko pesem in možnarji sè svojim gromečajem daleč na okto oznanjujejo, da Kanaleci slavijo svojega ljubljencega cesarja. Veselica je trajala do dveh čez polnoč v najlepšem redu in ostane vsem deležnikom v prijetnem spominu, ker bila je patriotično-narodna veselica.

Sv. Lucija pri Tolminu, 30. avgusta. — Kmetsko bralno društvo pri sv. Luciji je dne 19. t. m. prav sijajno in ob enem presrečno proslavljalo štiridesetletnico vladanja našega presvitega cesarja z večerno veselico, prirejeno na jako okusno okrašenem dvorišči županove hiše. Občinstva se je bilo zbralo nad 500 glav, domačih župljanov in ljubih gostov in Volč, Podmelca, Loma in od drugod.

Ko je iz krepkih grl donela mogočna cesarska pesen, ko so topiči glasno oznanjali začetek besede in ko je po končani himni slavnostni govornik nastopil in z iskrenimi izrazi popisaval odlične slavljenceve lastnosti ter razkrival čute odkritosrčne vdanosti in ljubezni do njega in njegove staroslavne rodbine, vel je čist patrijotičen duh po zbranim občinstvu ter si oduška iskal in našel v navdušenih živio-klicih.

Petje je bilo nad vse pričakovanje lepo in ubrano; kaj nenavadnega na kmečkem odru je bil samospev za bariton sè spremljevanjem na glasovirji, F. S. Vilharja „Mornar“ — zares dovršena točka. Otročja igra: „Oče naš, kateri si v nebesih“ nas je očarala, nas je ganila do solzá. Dve nežni deklici in brhek dečko so se tako sponašali v tej predstavi, da bi osramotili lahko kacega deskam vajenega diletanta. — Deklamacija Gregorčičeve pesni: „Veseli pastir“ je vzbudila občno veselost, ker se je mladi deklamator, opravljen kot gorski pastir, tako pogumno odrezal. — V igri: „Nemški neznajo“ zapazovali smo veselo tekmovanje med diletanti, drug je hotel drugega prekositi in za to je šlo vse tako gladko, naravno in živahno, da ni moglo bolje iti.

Sploh je bila beseda taka, da sme „Kmetsko bralno društvo“ na njo ponosno biti. Postavljen je temeljni kamen na patrijotično podlago; le pogumno gradite naprej!

Politični razgled.

V štajerskem deželnem zboru je staval dr. Radej predlog, naj bi vlada napravila zasaade ameriških trt, ki bi se brezplačno delile kmetovalcem, in potovalni učitelji naj bi ljudstvo učili, kako se ameriške trte cepijo z domačimi. Tako mislijo pregnati trtno uš, ki se ne loti ameriške trte.

Na Češkem je bila dopolnilna volitev v državni zbor za okraj Nova Bunclava. Zmagal je mladočeški kandidat, ki je pomnožil število mladočeških državnih poslancev na osem. Boj med mladimi in starimi, ki se vedno ože oklepajo grofa Taaffeja, je jako hud. Zadnje dni so bile na Češkem velike plohe in povodnji, ki so naredile mnogo škode ter podrle ceste in železnice. Vojaške vaje okoli Piseka morale so se vsi d tega odpovedati.

Na Ogerskem gre Tizsina pšenica že v klase. Objavljajo se pisma, ki potrjujejo, da vladni pristaši so prišli z denarom v državni zbor in da neki MagyareMBER je dobil plemstvo za 8000 gl., katere je podaril za volilne namene v korist vladni stranki.

V Gmundenu na Gorenjem Avstrijskem je bivala ruska carica kakih pet dnij ter je obiskala svoji dve sestri, ki ste tam. Presvetli cesar je carico pozdravil in splošno se govori, da je bila carica nositeljica važnih poročil s petrograjskega dvora. Z njo je bil tudi carevič naslednik in princesinja Ksenija. Ruski princ Pavel, najmlajši brat carov, se zaroči s princesinjo Aleksandro, staršo hčerjo grškega kralja. Princesinja Sofija, sestra nemškega cesarja, se je pa uže zaročila s Konstantinom, kraljevičem grškim.

Presvetli cesar in cesarica, cesarjevič in cesarevna so bili pretekli teden v Tegernsee na Bavarskem, kjer biva mati presvetle cesarice, ki je tisti dan obhajala svoj osemdeseti rojstni dan. Bila je prav lepa in ginljiva domača svečanost.

Nemški cesar Viljem II. je konečno določil vzpored: 1. oktobra pride v Monakovo, 4. na Dunaj, 10. v Rim, 12. v Neapelj. Nadrobnejša določila se še delajo, posebno gledé Rima. Nemški in italijanski listi dobili so nalogo, naj ne opisujejo cesarjevega potovanja v Rim v smislu mlade Italije, ki hoče videti v tem potrdilo sedanjih italijanskih razmer nasproti cerkvi.

V Srbiji vlada strah in trepet; nikdo ne vé, za koga bi držal, in vsakdo se boji povedati, kar misli. Kralj Milan s kraljevičem Aleksandrom si je ogledal ljubljansko strelišče in postojinsko jamo ter je odšel v Opatijo. Kraljica Natalija preselila se je iz Pariza v Bukurešt. Njih zakonska zadeva je odložena na kraljevo željo za tri mesece.

V Bolgariji se vlačijo mnogoštevilne čete ustašev, katere imenujejo roparje. Nekega takega človeka, Savova, so ujeli in obesili. Ta mož je bil uže prej enkrat k smrti obsojen; ali takrat so bili obesili po pomoti njegovega brata namesto njega! Ferdinand Koburški je vsak dan bolj sit vladanja. V Turn-Severinu čaka ga baje avstrijska ladija, da ga prepelje na avstrijska tla.

Italijani so nekako hudi na svojega ministra zunanjih zadev, Crispija, nekdanjega prekucna; Francozi pa jako zadovoljni z vajami bojnega brodovja, ki so se izvrstno obnesle.

Domače in razne vesti.

Prevzvišeni in premilostljivi gospod knez in nadškof goriški Alojzij blagoslovil je preteklo nedeljo 2. t. m. popravljeno poslopje in kapelo zavoda sv. Jožefa v Št. Roku. Pri tej priliki bil je pri sv. maši, katero je bral preč. knez in nadškof, tudi mestni župan dr. Maurovich, in pokroviteljica zavoda, preblagorodna gospa Angelina baronica Ritter, ki bo kumica zastavi društva del Mutuo Soccorso, poklonila je svetlemu knezu krasen pluvijal (veliki plašč). — V sredo sklical je premilostni knez svoje konsistorijalne svetovalce v sejo, v kateri so bila na dnevnem

redu v prvi vrsti premeščenja dosedanjih in nameščenja novih dušnih pastirjev. — Dne 7. septembra začne prevzvišeni nadpastir v dekanijah tržaški in flumičelski kanonično vizitacijo, s katero bo združeno delenje sv. birme. In sicer bodo imele čast sprejeti svojega višjega pastirja duhovne občine v tem le redu: 7. in 8. Ronke (Ronchi); 9. Tržič (Monfalcone); 10. Škocijan in Begliano; 11. Pieris; 12. Villa Vicentina; 13. Ruda; 14. Seodovacca; 15. Muscoli; 16. Cervignan in Praticello; 17. Terzo in St. Martin; 18. Flumičel; 19. posvečenje cerkve na otoku Morosini; 20. ta ista duhovnja. — Včeraj je prevzvišeni posvetil 4 zvonove za vikarijsko cerkev v Ročinji.

Šole, srednje in nižje, odprejo se zopet v kratkem. Pri tej priliki opominjamo naše rodoljube, naj pošljejo, kolikor je mogoče, svoje otroke v šolo, ker brez razumnštva nam ni mogoče potegovati se vspešno za svoje narodne in državljanske pravice. Ob enem priporočamo vrlim rodoljubom študentovsko kuhinjo, ki ima namen podpirati ubogo šolsko mladino. Naj bo podpora v denaru ali blagu, vse se sprejme s hvaležnim srcem.

Podgora, 6. septembra 1888. — Odbor kat. polit. bralnega društva jo v seji 3. sept. t. l. sklenil praznovati štiridesetletnico cesarjevo 30. t. m. Slavnost bode obsegala prvič cerkveno slovesnost, drugič veselico z besedo in prosto zabavo na dvorišči blag. gosp. And. Kocjančiča. Gledališčno igro bodo predstavljali gospodje in gospodične diletantje goriške čitalnice. Pri petji bodo sodelovali šempeterski, solkanski, prvaški in domači pevci. Med raznimi točkami programa in pri prosti zabavi bode svicala prvaška godba. Program slavnosti se priobči v prihodnji številki „Soča“.

Podmelska čitalnica priredi v nedeljo 9. septembra slavnostno besedo k 40letnemu vladanju Njeg. Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I. s slededim sporedom: 1. Predsednikov pozdrav. 2. Petje: Cesarska kantata. 3. Slavnostni govor. 4. Petje: Slovan na dan. (Volarič.) 5. Deklamacija: Najlepši dan. (Gorazd.) 6. Petje: Jadransko morje. 7. Igra: Oče naš, kateri si v nebesih. 8. Petje: Mlatiči. 9. Deklamacija: Rabeljsko jezero. 10. Petje: Vesela družba. (Volarič.) 11. Igra: Mutec. 12. Petje: Vesela od domovine. (A. Leban.) Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina 20 kr. Radodarnost ni omejena. Čisti dohodek je namenjen za šolsko zastavo. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

Odbor.

Ljubljanski „Sokol“ bo obhajal 8. in 9. t. m. prav slovesno petindvajsetletnico svojega ostoja po vzporedu ali programu, ki smo ga priobčili na prvi strani. Lep pozdrav „Sokolu“ in poročilo o njegovem delovanju nahaja se v dopisu iz Celovca, katerega priporočamo svojim čitateljem.

Naši rojaki naj o nakupovanju pisarniških priprav in šolskih knjig ne pozabijo, da jih prav po poštenu ceni daje pri našem rodoljubu Likarju v Semeniških ulicah. Ker neki trgovci z vso silo odvrta od njega kupovalce in tudi tovarnarje, da bi mu ne dajali blaga, nadejamo se, da ga bodo naši rojaki tem odločneje podpirali.

Goriški vladni list opisuje v svoji številki z dne 30. avgusta nevarnost „Sokolove“ zastave, katero po vsi krivici imenuje rusko, ter nevarnost sokolske obleke, sposobne vzbujati čute, ki niso v popolnem soglasju z načelom državne edinosti, in poudarja, da kdor sprejema goste, ima dolžnost dosti jih do mesta, kjer se zbirajo, ter pové še marsikaj enakega. Nato trdi, da vabilo k „Sokolovi“ slavnosti je doneslo strašansko nevoljo med Goričane in da žuga razburiti naše zastope, da mladina v ognji svojega čuta tepta z nogami in žuga, da najmirnejši se pripravljajo k pasivnim demonstracijam, da vsi tožijo; a da so je nadejati potrebne pomoči od vlade. Vlada, kateri je bil namenjen en sestavek, ga je čitala, kakor so zdi sprejela in natančno izvršila. Zato jo v številki z dne 4. t. m. „Corriere“ z veseljem zabeležil, da so bili sprejeti v Gorici gosti, proti katerim je pisal tako, kakor mu ugaja. Predno je prišel dotični vlak, pravi „Corr.“, razvrtili so se stražniki na železniški postaji, in predno so stopili sokolci z vozov, morali so se zapeti do grla ter poskrili sokolova peresa. Potem je prisedel k njim v omnibus policijski komisar tor spremil jih do Cattarina, to je do mesta, kjer so se sokoli zbirali, kakor je „Corr.“ mudroval v svoji prejšnji številki. Vse boleznj, nadaljuje vladni list, so sokolci lahko imeli v nedeljo, le ne bôla (kor so bili vsi zapeti). Tako in enako piše ta list še dalje o prihodu in odhodu zunanjih sokolcev, o goriških sokolih in o izvršitvi programa, ter se ruga goriškim Slovencem, njih gostom in onim, ki so šli „Corriere“ na limanice. O zastavi pri vohodu v Cattarinov vrt piše, da je imela ruske barve; a to je popolnoma izmišljeno. Enako besediči o zastavah v notranjih prostorih. Slavno c. k. vlado bi radi prosili, naj bi verovala več možem, kateri prirejajo slavnosti, kateri vejo za število in za pot svojih gostov, nego „Corriere“, ki prinaša strašila, ki niso utemeljena v dejanskih raz-

merah. Nepotrebna skrb, katero uročuje „Corr.“ vladnim organom, in rukanje, katero sledi po tem, naj bi bilo v nauk za prihodnje enake čase. Ako bi se bila vršila slavnost v vsem tako, kakor jo „Corr.“ opisuje, bila bi v resnici jako medla, skoro ničeva. Da pa ni bila taka, kakor jo on riše, in da je bila nekaterim ljudem globoko v kosteh, spozna se iz klicev, katere so bruhali isti dan neki Goričani, ki so bili zbrani pri propatrijini svečanosti v Gradišči, klici: „evviva Pro patria, abbasso i sokoli“. Če je „Sokol“ tako brez vse moči, k čemu še ta krik?

„Corriere“ ima navado prinašati vsakrat, kadar se pripravlja kaka javna slovenska svečanost, poročila, katere naj bi slavno c. k. vlado pripravljala o napetosti med Italijani in Slovenci ter o nevarnosti namerovane slavnosti, kar bi potem sevôla uzročilo prepoved prostega gibanja na strani slovenski, kakor se je to zgodilo ljubljanskim in tržaškim sokolom. A vsakdo, ki se briga za take stvari, imel je priliko prepričati se, da toliko dogodki, katere navaja „Corr.“ v takih slučajih, kakor tudi splošni stavki, katere izreka, so navadno neutemeljeni, torej sposobni, kazati c. k. vladi reči drugače nego so. V dokaz temu naj služi poleg pretepa na Mirenski cesti (sevôda med Slovenci in Italijani), o katerem noben Mirenc nič ne vé, pravljica, katero je prinesel „Corr.“ nedavno, da namreč pri „Zvezdi“ sta dva Slovenca zabavljala Italijanom, ki so bili pri drugi mizi, in da ko je krčmar Slovenca opominjal, ga je eden teh ranil na vratu. Iz popolnoma zanesljivega vira smo izvedeli, da je sicer res, da je eden izmed dveh ovinjenih bratov ranil krčmarja pri „Zvezdi“, a da pri tisti priliki ni bilo razen teh dveh pivcev nikogar v oni sobi, tedaj tudi ne Italijanov, katerim bi bila ta dva zabavljala; da je torej „Corrierovo“ poročilo v glavni točki krivo. Potem slučaj naj čitatelj sodi druge „dogodke“ in strašila, katere donaja ta list, ki velja nekaterim krogom kot vodilo njihovem delovanju in kot dokazilno pismo, ki se prilaga poročilom na razne kraje.

Italijansko podporno društvo del Mutuo soccorso je vložilo prošnjo na c. k. okrajno glavarstvo, naj bi se mu pustil pri njegovi slavnosti prvotni program neprikrajsan. V dotično prošnjo sprejel je dr. Pajer razloge, uže prej navedene v „Corrieru“, vladnem listu, ter tndi rusko trobojnico, sokolsko rudôčo srajco, društvena znamenja in enake reči, kakoršne lahko vsakdo bere v „Corrieru“.

V Bolci bil je 2. sept. volilni skod; dopis za danes prepozno.

Probne vesti. — Feldeajgmajster baron Kuhn, ki je prej zapovedoval tretjemu bojuemu koru (graškemu), se preseli za stalno v Gorico, kjer biva njegova hčer, soproga grofa Strassolua, c. k. ministrskega tajnika.

— Kranjski deželni glavar dr. Josip Poklukar je pretekli ponedeljek nastopil svoje novo mesto. Pri tej priliki poklonil se mu je deželni odbor in deželni uradniki; pevsko društvo „Slavec“ priredilo mu je lepo svečanost. Novi deželni glavar je izveden ne samo v pravnih, ampak tudi v gospodarskih in kmetijskih zadevah. —

— Anton Komavec, učitelj v Pevmi, umrl je pretekli torek v svojem 44. letu po enoletnem bolehanji na jetiki. Bog mu daj večni mir!

— Na c. kr. pripravljavnicu za srednje šole na Proseku se bodo vpisovali učenci 17. t. m. Sprejmejo se oni, ki so zvršili tretje leto občnih ljudskih šol z dobrim uspehom.

Zahvala.

Najtopljša zahvala bodi izrečena vsem onim društvom in rodoljubom, poseba pa ljubljanskim in tržaškim sokolcem, ki so nas počastili pri prvi slavnosti našega goriškega „Sokola“. Presôna hvala gospodični deklamovalki, gospodu govorniku, pevovodji in njegovim pevcem, in sploh vsem onim, ki so kakor koli pripomogli, da se je slavnost tako častno izvršila!

Odbor telovadnega društva „Sokol“.

V Gorici, 4. septembra 1888.

Zahvala.

Vsem p. n. gospodom in gospem, ki so mojej nepozabljeni soprogi Roži Malnig dne 5. t. m. zadnjo čast skuzali, izrekam s tem najsrčnejšo hvalo.

V Kanalu, 5. septembra 1888.

Janez Malnig,

c. kr. uradnik in zemljeknjižni vodja.

Mineralna naravna voda.

CELJSKA VODA

iz

KRALJEVEGA VIRA (Königsbrunn)

Kostrevec pri Rogateci.

Kisla alkalna voda, popolnoma čista, bogata oglene kisline, najboljja hladna pijača, kot dobra spoznana proti kašlju, proti boleznim v grlu in v želodcu in proti kataru v mehurju.

Vrhu tega, je gotovo obvarovalno zdravilo za tiste kraje, v katerih radi slabe pitne vode se nahaja mrzlica in druge kužne bolezni.

V Gorici jo prodajata **Angel Forluzzi in Anton Orzan**, kakor tudi glavne jedilstvene štacune in drogerije.

Vodstvo vira v Kostrevecu, pošta Slatina (Sauerbrunn) pri Rogateci (Štajersko).

Mineralna naravna voda.

Važnost zdrave krvi za človeško telo ima med obštvom še veliko premalo pomenljivosti. Ne vedo mnogi, da veliko bolezen le vsled slabo sestavljene krvi postane. Taisti ki tožijo zoper pomanjkanje krvi, tok krvi proti glavi, bledici, izpuščaji, zlatenici itd. naj skrbijo za redno prebavanje in dobro hrano krvi. V teh slučajih so lekarja Rich. Brandtove švicarske kroglice, ki se dobivajo v lekarnah škatljica po 70 kr., naj boljši sredstvo in jih zlasti ženske, zavoljo njih dobrih lastnosti kaj rade jemljejo, raji kakor kakšno drugo sredstvo. Zahtevajo pa naj se zmeraj le take škatljice, na katerih je predime lekarja Richarda Brandta, natisnjen, ker se jih veliko čudno ponarejenih in tudi z imenom natisnjenih škatljic prodaja. Pazi se naj da vsaka škatljica ima bel križ na rdečem polju za znamko in pa napis Rich. Brandtove švicarske kroglice. Vse druge škatljice naj se takoj zavrnejo.

Gospodu **G. PICCOLI-JU**, iekarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

Sprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo esenco, katera me je spravila skoraj na kraj groba. Strašne bolečine sem tipel v želodcu brez vsakega upa na olajšitev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlatenica. A'i jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno zdravje, in to le po Vasej nedosegljivej „Piccolijevi Esenci“, za katero smo Vam do smrti hvaležni.

Josip Tomažič,
c. kr. orožniški vodnik v Pulji.

Posilja vaško blago dobro opravljeno in poštine prosto!

Visokocastiti duhovščini

se vljudo podpisani priporočam za napravo cerkvenih posod in orodij najnovejše oblike, kot: monštranc, kelihov, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni. Zadovolim gotovo vsakega naročnika, bodisi da je delo prepuščeno mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim ter jih v ognji pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolijo pošiljati take reči nefrankovane.

Teodor Slabanja,
srebrar v GORICI, ulica Morelli št. 17.

Posilja vaško blago dobro opravljeno in poštine prosto!

Naznanilo.

Veliko Hamburško-Amerikansko društvo brzih pošt-nih parobrodov, poslujočih med Hamburgom in New-Yorkom, odpošilja redno v jedeljo in sredo vsakega tedna velike parobrode svoje iz Hamburga v New-York, ter sprejema potovalce prvega, drugega in tretjega razreda, namenjene v New-York, Sv. Frančišek kalifornijski, Antile, Meksiko, Kolon, in po črti Panama v Kalas (v Limu).

Voznina je jako ceno. Vožnja ponuja potovalcem vse mogoče prikladnosti. Društvo to poznano je do sedaj kot najvarnejše.

Gledé potovanja in kakeršno si budi druge poizvedbo obniti se je blagovoljno na zastopnika v Gorici

A. Gutmann-a
Semeniške ulice 5.

KROMPIR.

Pred par leti dobil sem po prijatelju krompir nove vrste iz Nemčije. Ker me je skušnija prapričala, da ta krompir presega vse vrste našega dosedanjega krompirja glede dobrote, rodovitnosti in debelosti pa tudi glede zdravja, razprodim ga nekoliko za seme, da se po deželi razširi.

V Štandreži pri Gorici, 30. avgusta 1888.

Franc Budal.

PAPIR,

sklad 500 pol:

konceptni nevglajeni po	1 gl. 35 kr.
bel " vglajeni	1 " 40 "
bel za uradna pisma	1 " 80 "
pol ministerjal za poročila	3 " 40 "

Konceptni papir je bel, sivkast in višnjevkast. Teh vrst papir je najprimernejši za uradno rabo. Raznih drugih vrst imam za višjo in nižjo ceno. 100 pisemskih zavitkov (kovertov) 25 kr. in dražji.

Škatla, t. j. 144 peres velja od 30 kr. do 1 gl. 10 kr.

Vso drugo pisarniško pripravo prodajam po razmeri teh cen s celo majhuim zaslužkom.

Priporočam se za blagohotno odkupovanje.

G. LIKAR
v Semeniških ulicah št. 10.

A. D. brata BOLAFFIO

menjalca

v Gorici na Travniku št. 24

kupujeta in prodajata vsake vrste javne papirje in jemljeta vsake baže odrezke; sprejemata denar na tekoči račun po 4 od sto in ga vračata do 2000 gl. na vid, večje vsote proti odpovedi v 4 dne; dajeta denar na javna dolžna pisma pod sledečimi pogoji:

- do 100 gl. po 60/0 na leto, od 100 f.
- do 1000 gl. po 5 1/2 0/0 na leto, večje zneske proti obrestim, ki se dogovoré;
- prodajata promese za vsako srečkanje in sprejemata vsakteri bančni posel.

AGENTI,

ki hočejo razpečavati državne srečke in srečke s premiji proti odplačilom v obrokih, sprejmejo se z visoko **provizijo**, oziroma se **stalno** plačo. — Agenti, ki že delajo za bančne hiše v Budapešti, imajo prednost. — Ponudbe pod „J. W.“ na upravnishvo lista.

Sejm v Tominu

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago itd. bode na Sv. Matevža dan 21. septembra in na Sv. Jurja dan 23. aprila vsako leto.

V TOMINU, 28. avgusta 1888.

Županstvo.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami, ki izhaja dvakrat na mesec na celi polji in prinaša poljedelsko, živinarsko, vinarsko in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gl., za gg. učitelje in knjižničarje ljudskih šol pa le 1 gl. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izišle številke tistega letnika.

KMETOVALEC.

VRTNAR

je list s podobami, ki prinaša sadjarsko in sploh vrtnarske članke in izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovalca“ zastoj.

„SLOVANSKI SVET,“

slovenski časopis, ki izhaja dne 10. in 25. vsakega meseca na 16. velikih straneh, objavlja politične članke in spise kulturne vsebine, kakoršni so za našo in sedanjo dobo, zlasti avstrijskim Slovanom, jako potrebni in važni. Priobčuje prevode slovenskih del, dopise iz slovenskih dežel in držav, vesti, dogodke in slovensko književnost. Cene je nenavadno nizke.

„Slovenski Svet“ stoji: za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 75 kr.

Naročnina se pošilja upravnishtvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Izdajatelj: Fran Podgorin.k

ZBIRKA

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa,

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril dr. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v St. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodn zelo koristna knjžica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.